A°. 1841.

N°. 154.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

ZONDAG 8 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De aanstaande begrooting.

Vermoedelijk zal, bij de hervatting van de zittingen der Tweede Kamer, die, gelijk men weet, tegen den 16den dezer maand opgeroepen is, de begrooting der staats-uitgaven en inkomsten worden voorgedragen. Men zou hebben gewenscht dat er ten dien aanzien eene grondwettiger handelwijze ware gevolgd.

De begrooting der uitgaven van het Rijk, zegt artikel 123 der gewijzigde grondwet, »wordt »telkens voor den tijd van twee jaren vastgesteld, »en één jaar vóór den afloop van dien termijn »worden de nieuwe staatsuitgaven door den koning »voorgedragen, welke, aldus eenmaal vastgesteld »zijnde, gedurende dien tijd blijven voortduren, »ten ware inmiddels in dezelve, door eene nieuwe »wet, veranderingen gemaakt mogten worden.

»De staats-inkomsten (vervolgt art. 124) worden »tevens voor gelijken tijd van twee jaren bij de wet »geregeld, en blijven, eenmaal vastgesteld zijnde, »gedurende dien tijd voortduren, ten ware inmid»dels in dezelve, door eene nieuwe wet, verande»ringen gemaakt mogten worden."

Bekend is het, hoe deze artikelen bij de voordragt en aanneming der laatste begrooting werden overtreden. In weerwil der grondwettige bepalingen werd er, in stede van eene *tweejarige begrooting*, gelijk de grondwet die uitdrukkelijk voorschrijft, eene *begrooting voor één jaar* voorgesteld en aangenomen.

Het ontbrak niet aan verontschuldigingen; de korte tijd dien de minister van financiën gehad had, de begeerte om bezuinigingen en verbeteringen in te voeren, werden bijgebragt. Wat er echter aangaande de gegrondheid dier verontschuldigingen voor grondwet-overtreding te denken valt, is ligtelijk op te maken, zoodra men de aangehaalde artikels slechts met eenige aandacht naleest. De artikels bepalen immers dat er in de aangenomen begrootingen door eene nieuwe wet *veranderingen kunnen worden gemaakt.* Al wilde men dus de uitgaven en inkomsten slechts voor een jaar doen voortduren, zoo behoefde daarom de grondwet niet te worden verkracht. In stede van de begrootingen, ongrondwettig, voor één jaar te stellen, had men ze, overeenkomstig de grondwet, voor twee jaren kunnen stellen, zich voorbehoudende om er inmiddels door eene nieuwe wet veranderingen in te maken. Alles had dan *eveneens* kunnen toegaan, met uitzondering slechts, dat alsdan de grondwet ware geëerbiedigd geworden. Nu zal er een nieuw budget worden voorgesteld; dan zou men voorgesteld hebben veranderingen in het budget te maken. Het werk ware hetzelfde geweest, de uitkomsten dezelfde, met uitzondering slechts, gelijk reeds gezegd is, dat men alsdan grondwettig hadde gehandeld, eerbied hadde getoond voor de staatswet, aan het volk een heilzaam voorbeeld en reden van hoop op een grondwettig bestuur had gegeven. Men verkoos de nieuwe regering te openen met een stap over de grondwet.

Droevig voorteeken voorwaar!

Onbillijk evenwel zou het waarschijnlijk wezen, zulks te wijten aan den minister van financiën; dergelijke maatregel wordt niet door den minister van financiën genomen; maar vastgesteld in den kabinetsraad, waar de raadslieden der oude regering de meerderheid hadden en hebben, waar de invloed des heeren VAN DOORN voortdurend de heerschende is. Of het echter eene constitutionele regering mag heeten, waar het staatsbestuur vertrouwd is aan mannen van zoo weinig constitutionelen zin of zoo weinig constitutionele kennis, dit mag welligt in twijfel worden gesteld. Een minister van financiën behoeft misschien niet innig bekend te wezen met alle punten van staatsregt, hij zou kunnen volstaan met bekwaamheid in zijnen tak van bestuur; maar behoorden er dan in den kabinetsraad geen mannen te zitten die het staatsregt des lands naauwkeuriger kenden, en het hooge politisch gewigt van eerbied voor de grondwet beter waardeerden dan tot nog toe het geval was?

Inderdaad, het ware te wenschen dat de heer ROCHUSSEN, den minister in wien het land een zoo bijzonder vertrouwen stelt, wien het zoo veel gunst en toegevendheid betoont, dat de heer ROCHUSSEN, zeggen wij, het groot belang besefte hetwelk hij er bij heeft, om minister te zijn in een *grondwettig* bestuur, om geene onwettigheden te laten kleven aan begrootingen welke hij voorstelt, aan maatregelen waartoe hij de hand leent. Een goed zamengestelde kabinets-raad, een goed zamengestelde Raad van State ware van zeer groot belang voor den heer ROCHUSSEN; daar zouden zijne voordragten en maatregelen worden onderzocht en getoetst, alvorens, met onwettigheden of gebreken besmet, — iets hetwelk het werk van één mensch bezwaarlijk ontgaan kan, — aan het oordeel des publieks te worden bloot gegeven. De heer ROCHUSSEN bedenke dat hem nog veel wordt ten goede gehouden; maar eindelijk zou men hem strenger rekenschap gaan vragen van zijn werk, en verdere medewerking tot onwettigheden euvel duiden. De heer ROCHUSSEN late zich niet bedwelmen door het hooge standpunt, waarop hij thans nog staat: *la roche Tarpéenne est près du Capitole.*

Om *veel* te kunnen, vroeg de heer ROCHUSSEN veel vertrouwen; men schonk het hem, maar verwacht van hem nu ook *veel*. Een van beide: hij moet als een redder des lands de geschiedenis ingaan, of als een kwakzalver worden uitgefloten.

Om het tweede te ontgaan, zoo hem tot het eerste de weg wordt gesloten, bestaat slechts ééne eervolle uitkomst. Bijaldien de kroon hem den steun weigert dien hij meent te behoeven, zoo verklare hij het in de Kamer en geve zijne portefeuille terug. Die ze dan aanneemt, waarlijk, hij neemt veel aan.

Zonder medewerking der overige ministers is geen constitutioneel noch financieël herstel mogelijk. Er moeten allerwege ware bezuinigingen en orde worden ingevoerd, zal het land van dieper verval worden gered. De belastingen nijpender te maken en alzoo de schatkist meer te stijven, is geenszins wat verwacht werd. Men make ze gelijk en evenredig, en zorge voor naauwkeurige heffing, maar verligte ze tevens. Het volk is, ten behoeve der duizenden postenbekleeders, wachtgeld- en pensioenen-trekkers, al te zeer gedrukt. Vele en groote bezuinigingen kunnen er allerwege, gelijk herhaaldelijk aangetoond is, ingevoerd worden. Het is tijd en meer dan tijd daartoe.

Teleurgestelde verwachtingen gaan eindelijk in onwil over, en wat achting verloor, verloor zijne grootste kracht; wee, zoo zich honger daar bijvoegt. Men bedenke, bedenke: niet altoos is het tijd om inwilligingen te doen.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, *14 juli.* De dreigende onweerswolken, die zich boven ons hadden zaamgepakt, beginnen zich te verdeelen, en de vriendelijke zonnestralen vervullen het hart der geloovige muzelmannen weder met vertrouwen. Van alle kanten worden blijde tijdingen ontvangen. De herstelling van den vrede met Egypte, de vernieuwde vriendschap met *Mehemed-Ali*, de demping van de Bulgarische en Macedonische opstanden, de verblijdende voortgang der bevrediging van het eiland Kandia, het rustige gedrag der Syriërs, met name der Drusen en Maroniten, de berigten uit Anatolië, Bagdad en Diarbekir, welke de verspreide onrustbarende geruchten over den toestand van Mesopotamië logenstraffen, eindelijk de financiële hulpmiddelen, die uit Alexandrie ontvangen zijn en der Porte in hare oogenblikkelijke verlegenheid zeer welkom waren, — dit alles tempert de verontwaardiging, welke de taal der Europische dagbladen, met betrekking tot Turkije, had gaande gemaakt. Men moet inderdaad bekennen, dat die taal, ten minste hier, een belagchelijk aanzien begint te verkrijgen, naardien de daadzaken, waarop zij gegrond zou kunnen wezen, meest uit de lucht gegrepen zijn. — De vrienden van rust en vrede hopen, dat de Porte zich met dertig millioen piasters zal vergenoegen, of dat anders *Mehemed-Ali* tegen het bedrag van veertig, ja zelfs van vijftig millioen jaarlijks niets of weinig zal hebben in te brengen. (*A. A. Z.*)

Triest, *27 juli.* Onze jongste berigten van Malta zijn niet geschikt, de geruchten te ontzenuwen, volgens welke de Engelschen bij de verdrijving der Egyptenaren uit Syrië de belangen des sultans in eenen minderen graad in het oog hebben gehouden dan hunne eigene. De toerustingen hebben tot nog toe geen oogenblik nog geheel opgehouden, en de meeste der naar de Levant gaande schepen nemen uit de haven van Lavalette munitie en manschap voor de Engelsche stations mede. Of dit alleen geschiedt ter noodige aanvulling, of tot versterking, om, zoo als men hoort beweren, op het eene of andere punt steeds vasteren voet te krijgen, dit laat zich natuurlijk ten minste thans nog niet verklaren. Als zeker vernemen wij, dat ook het getal Engelsche oorlogschepen in de Levant weder zal worden vermeerderd, een gerucht, dat zijn grond in de eene of andere verwisseling zal hebben. Of er vertrekken misschien eenige schepen van Malta naar de Grieksche wateren, of het berigt van het ontbonden zijnde uitloopen van Engelsche schepen is een bloote naklank van het gerucht der afreize eener Fransche vloot naar de Levant. Over het algemeen verneemt men dit alles zonder bezorgdheid, naardien het vertrouwen op den duur des vredes, ten minste voor zoo ver onze plaats betreft, vaster is dan sedert jaren het geval was. De geringe handel in fondsen weêrspreekt dit slechts schijnbaar; want het

achteruitgaan der effecten, ook der beste, is niets als een gevolg der gebeurtenissen in Weenen, waarvan de uitwerksels eerst dan zullen ophouden, als de vereenigde pogingen van alle huizen daar en hier in staat zijn te verhinderen dat er niet nog meer faillissementen plaats hebben. Door het bankroet van *Geymüller* worden overigens op onze plaats, wel is waar, moeijelijk te overkomen verliezen geleden, maar over het geheel treffen zij toch minder den koopmanstand dan eene menigte particulieren, die aan het huis, dat in de meening des publieks zoo hoog aangeschreven stond, hun vermogen toevertrouwd hadden.

ITALIE.

In Fransche dagbladen leest men: Den 28 juli deed de koning van *Sardinië* in zijn park eene wandeling te paard; het paard werd schichtig, de koning viel zeer gevaarlijk en werd, daar zijn voet in den stijgbeugel gebleven was, door het paard gedurende eenige minuten voortgesleept. Eene spoedig aangewende sterke aderlating heeft de personen, die het berigt van dit ongeval bezorgdheid had veroorzaakt, eenigzins gerust gesteld.

DUITSCHLAND.

Göttingen, 27 juli. Een onderwijzer uit Weinheim bij Heidelberg kwam, met zijne kweekelingen van eene reis naar den Harz terugkeerende, door onze stad, en had zich 's avonds in een gemengd gezelschap onvoorzigtig over onze regering uitgelaten. Men had dit aangegeven; doch eer de hem nagezonden gendarmen hem inhaalden, had hij de Hessische grenzen bereikt.

PRUISSEN.

Berlijn, 1 aug. Men ziet met verlangen de vele hervormingen te gemoet, welke bij de uitvaardiging der besluiten van den landdag zullen plaats grijpen. Zeker is het, dat er bij het postwezen veranderingen ten gunste van het publiek zullen worden ingevoerd, die van alle kanten begeerd zijn. De postceduls voor de voerlieden houden op en het briefport wordt verminderd, terwijl de brieven zwaarder mogen zijn; sedert jaren reeds zou er eene nieuwe wet op het postwezen verschijnen, toen werd dezelve echter verbonden met de voltooijing der herziening van de wet, die nog tot heden uitgebleven is. Nog niet lang loopt het gerucht, dat de minister, de heer *v. Kamptz*, wegens ziekelijkheid, zijn ontslag zal verzoeken en de minister van justitie, de heer *Mühler*, alsdan ook de herziening der wet zal leiden; welligt ziet men dan het einde te gemoet. — Volgens zeggen zal nu de verkiezing van een' bisschop in Breslau op den 29sten augustus plaats hebben. Bij deze gelegenheid hoort men, dat de bekende werkelijke brief van den bisschop *von Schwäbl* te Regensburg aan den priester *Eberhard* te München, niet door den bisschop zelven, maar door den in den laatsten tijd dikwijls genoemden domdeken *Diepenbrock* in Regensburg geschreven was.

Kleef, 4 aug. Voor eenige dagen zijn in onze omstreken valsche drieguldenstukken in omloop gekomen, en men meende grond te hebben te vermoeden dat de vervaardiger derzelve zich hier te Kleef bevond, toen men het spoor bijster werd in twee vrouwspersonen, welk men, als verdacht wegens het verspreiden dier valsche munten, te Kevelaer in hechtenis genomen had, doch spoedig weder op vrije voeten stelde. Het is intusschen te hopen, dat, bij de voorzigtigheid en den ijver van onze policie, het gerucht, hetwelk die in hechtenisneming veroorzaakt heeft, niet zal beletten de wezenlijke valsche munters te ontdekken, bijaldien zij zich werkelijk op Pruissisch grondgebied ophouden. (*Handelsblad*.)

ENGELAND.

Londen, 3 aug. De *Times* betoogt, dat Frankrijk, nu hetzelve tot het eindtraktaat nopens het Oosten is toegetreden, ook zijne uitgebreide wapeningen ter zee moet verminderen, die vooral in het laatste jaar hebben plaats gehad. Dit eischt Europa's belang. » Wij gelooven — zegt de *Times* — dat het in 't belang van Frankrijk en Europa beide is, dat hetzelve zijne plaats inneme onder en gepasten invloed uitoefene op de andere Europesche mogendheden. Doch de mogendheden van dat conclave zijn ongewapend; derzelver schepen zijn op den gewonen voet, en derzelver legers in rust: en indien de Fransche regering aanneemt, gelijk zij gedaan heeft, dat er geen werkelijke grond voor vrees of wantrouwen bestaat, is niets billijker en voorzigtiger, dan dat het zijne magt op denzelfden voet als die zijner naburen stelle, terwijl het tot zijne vriendschappelijke betrekkingen wil terugkeeren, door middel van zijne diplomatieke gemagtigden."

— De volgende belangrijke brief is door den Spaanschen minister van financiën, den 21sten juli jl., aan een geacht persoon in de City geschreven, die gevraagd had of het de bedoeling van het Spaansche bewind was om de achterstallige rente in 3 pCts fondsen te capitaliseren:

» Mijnheer! In antwoord op uwen brief van den 7den dezer, verzoek ik u de verzekering te willen aannemen, dat de Spaansche regering steeds den gunstigsten dunk van de goede trouw der buitenlandsche schuldhouders gekoesterd heeft, en overtuigd is, dat zij in overweging zullen nemen de tegenspoeden en rampen, waaraan dit ongelukkige land, gedurende eenen zevenjarigen wreeden burgeroorlog, heeft blootgestaan. Dien ten gevolge heb ik het van mijnen pligt geacht de achterstallige coupons te capitaliseren, en ze voor 3 pCt. fondsen in te ruilen, gelijk was aangekondigd en toegezegd bij dekreet van 21 januari jl. De noodige bevelen zijn dan ook gegeven om de nieuwe obligatiën voor de conversie over te zenden, en de regering, gij moogt daarvan zeker zijn, zal niets verzuimen, wat strekken kan ter vervulling van de beloften, die aan vreemde schuldhouders gedaan zijn, daar de regering vuriglijk verlangt al hunne vorderingen te voldoen."

— De theeprijzen zijn, na de laatste tijdingen uit China, weder eenigzins stijgende. Daar de handelaren groote commissiën voor binnenlandsch vertier hebben, laat het zich aanzien, dat de prijzen nog meer zullen rijzen.

— Voor de assises van Wallis stond onlangs een persoon teregt wegens een zwaar misdrijf, waaraan hij zelf moest bekennen schuldig te zijn. Toen de regter de gewone vraag aan de jury deed, sprak de chef derzelven, na zijne collega's te hebben geraadpleegd, het *niet schuldig* uit. Nadat hierop de regter verlangde te weten, hoe de jury zulk eene uitspraak konde doen, daar toch de beschuldigde de daad zelf had beleden, antwoordde de waardige chef van den jury, dat de jury den aangeklaagde van kindsbeen af kende, en dat hij gedurende zijn gansche leven de grootste logenaar van het dorp was geweest.

— Te Oxford stond dezer dagen een man voor de assises te regt, ter zake van eenen op den 19den junij aan eenen 60-jarigen man gepleegden moord en diefstal. Al de verklaringen der getuigen en andere bewijzen kwamen daarop neder, dat hij den moord had gepleegd, en evenwel luidde de uitspraak van den jury, tot aller verbazing, *niet schuldig*. In het toppunt zijner vreugde over deze onverwachte vrijspraak, liet de beschuldigde zich ontvallen, dat hij den moord werkelijk had begaan; doch, volgens de Engelsche wetten, kan hij thans alleenlijk worden gestraft wegens de bij die gelegenheid gepleegde berooving. Hij werd daarom naar de gevangenis teruggevoerd.

Londen, 4 aug. *O'Connell* heeft te Waterford eene hevige redevoering uitgesproken, die grootendeels over zijn bekend thema, de noodzakelijkheid van de spoedige herroeping der unie, loopt. Verder zegt hij daarin, dat de Ieren geene kleedingstukken dragen moeten dan die in hun eigen land vervaardigd zijn, en dat hij hen daarin bereids voortgaat.

— De koning van Madagascar, die door zijne onderzaten verdreven is, heeft den bijstand der Engelschen ingeroepen, om hem op zijnen troon te herstellen. In Punjab hadden de zaken een slecht aanzien; men zeide dat Engelsche bezittingen door de sheiks aangevallen en geroofd, en de schipbruggen over den Indus door hen vernield waren. Ook sprak men van de hervatting der vijandelijkheden tusschen de Engelsche autoriteiten en die van Nepaul.

— In het rapport van de commissie voor de zaken der marine, den 7den laatstleden in het Huis der Representanten van de Vereenigde Staten uitgebragt, wordt de noodzakelijkheid betoogd, die uit de voortdurende uitbreiding der stoomvaart en hare toepassing op de wijze van oorlog-voeren ontstaan is, om de zeehavens en andere plaatsen langs de kusten beter te dekken, waartoe de uitrusting van een eskader, ten deele uit gewapende stoombooten bestaande, en eenigzins tot dat doel bestemd, ten ernstigste aangeraden wordt.

FRANKRIJK.

Parijs, 4 aug. Bij de volkstelling in deze hoofdstad wil men eene zekere omzigtigheid opmerken, die door de tegenstanders van den minister *Humann* aan vrees voor troebelen toegeschreven wordt. De stedelijke geëmploijeerden, met dit werk belast, vragen niet, zoo als zulks bij circulaire door genoemden minister is voorgeschreven, naar huur, patent en bedrag van aanslag in de personele belasting, maar bepalen zich tot het opschrijven der personen. Eene zoodanige afwijking van het voorgeschrevene, zeggen nu de oppositie-bladen, ten behoeve der rust van eene groote stad, moge daar het doel bereiken, maar zal zij aan de algemeene ontevredenheid in de departementen niet nog meer voedsel geven?

— Men begint hier te gelooven dat Parijs dit jaar niet te weten zal komen wat zomer is. Men had gerekend, dat met de maand augustus het schoone weder, de warmte en zonneschijn zouden terugkeeren; doch ijdele hoop, alleen regen is gebleven. Dit is inderdaad bedroevend. De vruchten lijden er door, en die, welke op de markten aangevoerd worden, zijn van zoo geringe kwaliteit, dat men over het algemeen genoodzaakt is zich er van te onthouden.

— De mémoires van mevrouw *Laffarge* liggen ter perse. De eerste afgedrukte bladen zijn mij ter hand gekomen; zij zijn met veel sierlijkheid van stijl, veel talent, en ook met groote boosaardigheid geschreven. Deze pen van mevrouw *Laffarge* zal menigen goeden naam te gronde rigten, en de regtskundige en zielkundige kwestiën, die zich aan den persoon der schrijfster hechten, op nieuw aan het daglicht brengen. Het kan niet missen of dit boek zal een grooten aftrek hebben.

— Men wil weten, dat de regering heden morgen andermaal ongunstige tijdingen uit Toulouse ontvangen heeft.

Binnenlandsche Berigten.

's *Gravenhage*, 5 aug. Door Z. M. is aan de christelijke afgescheidenen te Lochem en Geesteren autorisatie verleend, om ook in de kom der stad Lochem eene kerk te stichten.

— Men verneemt dat er in de vaart van Leiden op Haarlem mede eene ijzeren schuit gebragt zal worden. — Die tusschen Rotterdam en Delft voldoet bijzonder.

— Op een oogenblik, dat men zich te Amsterdam bezig houdt met een onderwerp, waarbij de lijdende menschheid een zoo hoog belang heeft, vermeent men de personen, die belast zijn om inlichtingen in te winnen nopens de beste gestichten van dien aard buitenslands, te mogen herinneren aan dat, hetwelk sedert eenige jaren te Siegburg, twee uren van Bonn, bestaat. Men vermeent te kunnen verzekeren, dat deze instelling in vele opzigten al de zoodanigen overtreft, welke men heden in Frankrijk en in België vindt. Men haalt deze beide landen aan, omdat, naar men verzekert, het derwaarts is dat personen gezonden zullen worden, om de bestaande gestichten tot behandeling der ongelukkigen, die door krankzinnigheid zijn aangetast, op te nemen.

Eindhoven, 5 aug. Hier, even als op andere plaatsen in de Meijerij, doet de aanhoudende regen den oogst, te velde, van dag tot dag in waarde verminderen en kan dezelve weldra geheel als verloren worden beschouwd.

— Eenige weken geleden, bij gelegenheid van eene vertimmering aan het huis van den logementhouder *Leonardus van Oppen*, te Geldrop, bij Eindhoven, ontdekte men, even onder den vloer, eenige gouden en zilveren munten, en bij verder onderzoek een pot van gebakken aarde, bevattende een groot aantal gouden munten van verschillende grootte en waarde, als Pausselijke, Spaansche, Portugesche, Fransche, Bourgondische, Nederlandsche, enz., uit de 16e eeuw en vroeger, welke thans in het bezit zijn van den eigenaar en bewoner van het huis, den gezegden *L. van Oppen*. — Men verneemt dat eerstdaags voor de arrondissements-regtbank te Eindhoven een regtsgeding zal gevoerd worden, betrekkelijk dezen gevonden schat, tusschen meergemelden *van Oppen* en den persoon, die denzelven heeft ontdekt.

Vlissingen, 4 aug. Heden ontving de kommissie voor de oprigting van het standbeeld voor *M. A. de Ruyter*, te Vlissingen, de aanschrijving van den directeur van 's konings kabinet, dat Z. M. zich voorstelde op woensdag den 18den augustus eerstkomende, van Middelburg te Vlissingen aan te komen, en alzoo bij de plegtige ontblooting van het standbeeld tegenwoordig te zijn. — Deze heugelijke tijding verwekt algemeene vreugde, en vervult het innige verlangen van Walcherens ingezetenen, die dan ook niets onbeproefd zullen laten om den geliefden vorst op eene hartelijke wijze te ontvangen.

Arnhem, 7 aug. In het *Hof van Holland* alhier zijn aangekomen H. D. H. de prinses *Croy*, geboren *Salm-Salm*, en gevolg, komende van Dusseldorf; alsmede Z. E. de heer *Baud*, minister van koloniën.

Mengelwerk.

De opium-wet

(*Een Birmannische vertelling*)

De keizer of boa van het rijk der Birmannen, welke zich, gelijk men weet, den » beheerscher met gouden voeten en van den witten olifant" laat noemen, had een zoon, die geen grooter genoegen kende, dan, na geëindigden leertijd, in gezelschap van zijn' leermeester, eene wandeling te doen naar de groote menagerie zijns vaders, welke de wildste dieren van dat werelddeel bevatte. Eens op eenen avond — het is nu eenige jaren

geleden — wandelde hij weder met zijn mentor daarheen, vermaakte zich op zijne kinderlijke wijze met de wilde dieren, en liet door allerlei plagerijen de olifanten knorren, de tijgers brullen, de apen schreeuwen en de wolven huilen. Op eens echter werd dit geraas op eene ontzettende wijze overschreeuwd door eenen luiden, oorverscheurenden noodkreet en een angstig gekerm, want »brand! brand!" klonk het tegelijk met honderd daverende stemmen rondom de stallen en hokken; bij welke de jonge prins zich zoo buitengewoon vermaakte. Donkere wolken van rook stegen ook reeds op, en waarschuwden ieder, die zij bereikten, zijn bedreigd leven door eene overhaaste vlugt te redden. De sidderende paedagoog trok zijnen leerling wel in aller ijl naar zich toe, en snelde uit de keizerlijke gebouwen door de naaste deur, maar het noodlot voerde hen regelregt naar den brand heen, en de schrik, de damp en de hitte bedwelmden beide zoodanig, dat zij onmagtig nederzonken en het weinig scheelde of zij waren eene prooi der vlammen geworden. Het geraas en angstgeschreeuw weêrgalmde door de lucht, het brullen der dieren en het knetteren der vlammen vermeerderden de ontsteltenis. Niemand bekommerde zich om die twee, want ieder dacht in den hoogsten nood slechts aan zich zelf.

Een arme wever, evenwel, die met eenen emmer naar den oever van den Irawaddi snelde, om zoo mogelijk zijne kleine woning van bamboes te redden, ging de bewusteloozen niet onachtzaam voorbij, maar beschouwde hen oplettend, herkende met blijde ontzetting den prins, en wierp in hetzelfde oogenblik zijnen emmer van zich, om hem op zijne schouders te laden en aan de dreigende vlammen te ontrukken. Zijn buurman verweet hem deze ontijdige liefde tot den naaste, dewijl hij den jongen prins niet kende, en ging hen voorbij om water uit den stroom te halen. Nadat de wever den onmagtige opgenomen had, stiet hij met den voet tegen den hofbeambte, en verzocht hem dringend, zich aan zijn gewaad vast te houden en zich zoo door de toevloeijende menigte te laten heenslepen. Deze verzamelde al zijne krachten, vatte den edelen redder, die HAGA-ZEMBO heette, vast bij het kleed, en liet zich zoo met moeite voortslepen. Het loopen was te moeijelijker en gevaarlijker, naardien het volksgedrang met ieder oogenblik vermeerderde en onstuimiger werd. Desniettegenstaande bereikte de brave wever met zijnen dubbelen last, na onnoemelijke inspanning, het keizerlijke paleis, en liet hier den nog bewusteloozen prins over aan de zorg van zijnen geleider en diens reeds angstig wachtende vrouw, waarna hij in aller ijl den terugweg aannam, en zich met de zoete hoop vleide, dat hij misschien ook nog zijne hut zou kunnen redden. Maar deze voorbeeldeloos ontzettende brand, die de drie aan elkander gelegen steden Ava, Umorapura en Saigaing met eenen geheelen ondergang bedreigde, en ook inderdaad niet minder dan twintig duizend huizen in de asch legde, versloud ook de kleine hut van den armen HAGA-ZEMBO als een splinter, en liet naderhand naauwelijks meer de plaats, waar zij gestaan had, onderkennen.

De arme man schrikte niet weinig bij dit treurige gezigt, want hij was, zonder huis en gereedschappen voor zijn handwerk, een bedelaar, en te beklagenswaardiger daar het getal der hulpbehoevenden nu wel tweemaal zoo groot was; hij vatte echter moed en troostte zich in het vertrouwen, dat hij van den keizer, wanneer hij zich als de redder zijns zoons aanmeldde, zeker een zeer aanzienlijk geschenk bekomen zou, opdat hij zijne bamboeshut weder zou kunnen opbouwen en zijn bedrijf voortzetten. Hij liet nu de eerste verwarring voorbijgaan, en vervoegde zich eerst den derden of vierden dag aan het hof. Een zeldzaam toeval was het, dat de hoveling, die hem bescheid moest geven, juist de man was, dien hij met den jongen prins aan de vlammen ontrukt had, en die, daar hij zich de verdienste der redding toegeëigend had, tot de waardigheid van schatmeester was verheven.

»Ik ken u niet," zeide de nieuwe schatmeester tot HAGA-ZEMBO, »en moet het voorshands maar gelooven, dat gij eenige verdienste in de zaak hebt, in zoo ver gij mij, toen ik den prins droeg, misschien door de menigte ruim baan hebt gemaakt. — Ziedaar intusschen op uw goed gezigt af honderd kauris (d. i. schelpen ter waarde van tien penningen) en meld u na eenigen tijd weder in mijne nieuwe woning aan, waarheen ik eenige van de vele redders, die zich reeds voor u aanmeldden, bescheiden heb, opdat wij de zaak onderzoeken."

Hiermede keerde hij hem den rug toe en vermeed de aanspraak op belooning van den armen wever te vernemen, die over deze weigering geweldig het hoofd schudde, en toen mistroostig heenging om met de ontvangene kleine som vooreerst zijnen honger te stillen. Na verloop van eene week ging HAGA-ZEMBO, door den uitersten nood gedrongen, naar het prachtige paleis van den nieuwen schatmeester — maar deze was niet te vinden en was thans niet, en nooit voor hem te huis; wel echter zijne vrouw, die ongelukkige, welke den braven wever onbetwijfeld voor den redder van den prins en van haren man erkende en eerde, maar die hem toch door omstandigheden, die wij zoo zullen vernemen, niet naar behooren en zoo als zij begeerde beloonen kon, maar hem even als haar zelve slechts jammerlijk beklagen moest. »Goede, brave man!" zeide zij, ga niet voort met den ondankbare verder te bemoeijelijken, anders zal hij, in plaats van u te beloonen, u ten laatste nog zoeken ongelukkig te maken; hij is door de aangematigde verdiensten en zijne daarop gevolgde standsverhooging een eervergetene en trouwelooze, een onmensch geworden; want ga maar eens na, ik zelve ben hem nu reeds te oud en gemeen, en hij legt het er op toe mij te verstooten en eene voornamere te trouwen."

De eerlijke wever was bij deze bekentenis als versteend, en zeide: »Arme vrouw! onder deze omstandigheden beklaag ik u meer dan mij zelven; toch zal de ondankbare, de trotschaard, zijn onverdiend geluk niet genieten, ik wil hem den roof niet gunnen; dewijl hij zich ook tegen anderen zoo onregtvaardig gedraagt, zal ik hem onophoudelijk bestormen en aan zijnen pligt herinneren, en hem op deze wijze elke beet vergallen die hij anderen onthoudt; help gij benevens mijn buurman mij slechts als getuigen, dat ik hem en den prins toen uit den brand gered heb, en voor het overige moge BUDHA in zijne wijsheid zorgen."

Met deze zielroerende woorden verliet hij haar, en kwam, getrouw aan zijn voornemen, van nu af aan dagelijks terug, zocht den schatmeester, waar hij slechts konde, overal op en drong sterk bij hem aan om toch zijner gedachtig te zijn. Eens drong hij zelfs moedig tot in zijnen tuin door, waar hij hem reeds zag wandelen met zijne jong getrouwde vrouw, nadat hij werkelijk zijne vorige, brave gemalin, bij welke hij zeven kinderen had, onder het een of ander nietig voorwendsel laaghartig en wreed verstooten had. HAGA-ZEMBO was deze keer wat stoutmoediger dan anders, en verlangde kortaf eene billijke schadevergoeding voor zijn huisje, zijn gereedschap, zijne kleederen en werktuigen, die hij zonder twijfel, even als zijn buurman, zou behouden hebben, ware hij daarin niet door de bewuste levensredding verhinderd geworden.

De schatmeester had reeds een arglistig plan bij zich zelven gevormd. Hij ontving den verzoeker vriendelijker dan deze verwacht had, en liet hem in een prachtig paviljoen, om daar een oogenblik op hem te wachten, waarna hij de zaak tot zijn volkomen genoegen uit de wereld zou maken. Kort daarop kwam eene schoone slavin met tabak, thee, koffij, gebak enz., groette hem vriendelijk, en zou hem, gelijk zij met een ligt blosje aanmerkte, op bevel van haren meester, den tijd aangenaam korten, tot dat hij zelf terug zou kunnen komen. HAGA-ZEMBO was bij de verschijning van deze liefelijke gestalte getroffen, en het met zich zelven oneens of hij het eerst naar hare schoone hand dan naar de lekkernijen die zij bragt zou grijpen. Het eerste geloofde hij voor het oogenblik nog naauwelijks te mogen wagen, daarom nam hij haar eerst den zoeten last af, en bood haar eene plaats aan zijne zijde aan. Toen hij na een kort stilzwijgen, waarin slechts hunne blikken spraken, naar eenen schotel greep — vatte hem het meisje bij de hand en zeide zachtjes: »Gebruik niets, mijn vriend! en schud het daar, onder die bloempotten uit, want alles is opium; en ik zou u dronken maken, zou u op het oogenblik in den poel des verderfs storten. Waarde vriend! gij kent immers de strenge wet van den boa, die hij, ten gevolge van de veelvuldige en ontzettende onheilen, welke deze drank in het land reeds aanrigtte, heeft gemaakt, en in het vervolg ieder beschonkene veroordeeld heeft, in den onderwal der stad geworpen en door de alligatoren verslonden te worden!" — De wever sidderde alsof hij uit eenen naren droom ontwaakte, en drukte vervolgens de hand van het lieve meisje dankbaar en door liefde getroffen aan zijn hart.

De slavin vervolgde: »Mijne vorige meesteres, die ongelukkige, die ik in stille trouw en innig aanhang, verhaalde mij van uwe billijke aanspraak, van uwen moeijelijken toestand, en liet mij zoowel om uwentals om harentwille hier, om u te kunnen waarschuwen en helpen, waar ik kon; en mijn meester, die deugniet, koos mij op mijn verzoek, zonder argwaan, tot werktuig om u ongelukkig te maken, ten einde, zoo als hij zich uitdrukte, voor altijd van dien lastigen schuldeischer bevrijd te zijn!" — »Dat zal hem waarlijk niet gelukken," hervatte HAGA-ZEMBO in gloeijenden toorn; als BUDHA mij bijstaat, zal ik den snoodaard in den eigen kuil doen storten dien hij voor mij gegraven heeft. Vrees daarom niet voor mij, edel meisje, en ondersteun mij in de rol die gij mij zult zien spelen; ik maak hiermede terstond een begin, en hoop dezelve ook met der goden hulp gelukkig te volvoeren!"

Nu begon hij langzamerhand den beschonkene te spelen, en bewees, dat de tooneelkunst hem aangeboren was. Het meisje riep twee slaven die reeds op haren wenk wachtten, en deze staken den dronkene nog een paar flesschen opium in den zak, waarna zij hem op straat sleepten, terstond aangifte bij het geregt deden, en hem als een overtreder der wet overleverden. Toen zich de regters om den beschonkene verzamelden, en, na onderzoek, dadelijk bevel gaven den schuldige naar de strafplaats te vervoeren, sprong deze onverwachts overeind en sprak geheel nuchter, zoo als hij was: »Vergeef mij, edelmogende heeren! dat ik mij vermeten heb deze rol te spelen, maar ik moest dit doen om eenen anderen te ontmaskeren, die van buiten schooner en gladder als eene slang, maar van binnen nog leelijker is, dan zij. Gelijk de wet met regt dengene veroordeelt, die zich aan den heilloozen opium te buiten gaat, dien ik slechts bij naam ken, zoo veroordeelt zij met gelijk regt en gelijke gestrengheid ook dengene als een' giftmenger, die eenen anderen boosaardig en listig tracht dronken te maken. Dat nu wilde de schatmeester met mij doen — zijne slavin LALAPIN, mijne edele redster, zal het u vrijwillig getuigen, en deze lijfeigenen, die mij hierheen gesleept hebben, moeten het bekrachtigen, anders kunt gij het met hen op de pijnbank beproeven. De snoodaard echter, die door mijne verdienste schatmeester geworden is, dewijl hij zich de levensredding van den keizerlijken prins uit den bewusten brand valschelijk aangematigd heeft, naardien ik immers dezen zoowel als hem zelven aan de dreigende vlammen ontrukt heb, beloont mij deze weldaad dus met ondank, smaad en dood. Ja, edelmogende heeren en wethouders, twijfelt geen oogenblik aan de waarheid van mijn gezegde; mijn buurman, de pottebakker, zal het u bevestigen, dat ik mij om mijn bedreigd huis niet bekommerd heb om de bewusteloozen te redden, en de verstootene, onschuldige vrouw van den deugniet zal het u met eenen heiligen eed aan SCHUDAGAU bekrachtigen, dat ik beide behouden aan het paleis heb gebragt!" —

De zaak baarde groot opzien, en moest wegens derzelver belangrijkheid overgedragen den boa zelven berigt worden. Deze liet terstond een streng onderzoek doen, riep de bovengenoemde getuigen bij zich en verhoorde hen zelf; en daar zich bij deze weldra nog andere voegden, welke voor den braven wever en tegen den algemeen gehaten schatmeester met bijvoeging van vele andere beschuldigingen optraden, zoo zag zich de keizer met zijn geregtshof in de noodzakelijkheid gebragt, het vonnis der veroordeeling over den booswicht uit te spreken. Hij werd nog denzelfden dag over het hooge bastion te Ava in de vreesselijke gracht geworpen, die van duizend alligatoren wemelt, en de gewone strafplaats voor grove staatsmisdadigers is. HAGA-ZEMBO ontving van de keizerlijke familie een aanzienlijk geschenk, en werd eerste opzigter over de menagerie van den boa. Hij trouwde uit dankbaarheid en genegenheid de lieve LALAPIN, waardoor hij eene parel uit het stof verhief en in goud zette, en nam de brave vrouw van den ter dood gebragte als zijne zuster in zijn huis op.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, brengen hiermede ter kennis van een iegelijk zulks aangaande het navolgend koninklijk besluit:

WIJ WILLEM II, *bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, groothertog van Luxemburg, enz., enz., enz.*

Op het rapport van onzen minister van binnenlandsche zaken, van den 3den juli 1841, n°. 213, 9de afdeeling;

Hebben goedgevonden en verstaan, bij aanvulling, in zoo ver, van het koninklijk besluit van den 7den september 1826, n°. 119, te bepalen, dat de kweekelingen van 's rijks veeärtsenijschool te Utrecht, welke, na aldaar, gedurende den tijd van vier jaren, *hetzij voor eigene rekening, of voor rekening van hier te lande bestaande provinciale of plaatselijke collegiën of instellingen*, de lessen te hebben bijgewoond, tot burgerlijke veeärtsen worden benoemd, en als zoodanig geplaatst, na gedurende de *vijf* eerste jaren uit het fonds voor den landbouw de jaarwedden te hebben ontvangen, welke hun bij artikel 2 des aangehaalden besluits zijn toegestaan, bovendien nog gedurende de *drie* eerste daarop volgende jaren uit evengemeld fonds zullen genieten eene jaarwedde, namelijk: voor de *eerste* klasse van

twee honderd gulden en voor de *tweede* klasse van *één honderd en zestig gulden*, ieder 's jaars; met dien verstande echter, dat deze bepaling, welke toegepast wordt op de kweekelingen, die voor het eerst met den cursus van het loopende jaar 1841 en vervolgens, in voege voorschreven, in 's rijks veeärtsenijschool zullen worden opgenomen, in geen geval zal terugwerken op kweekelingen, wier opneming aldaar bereids in een der vroegere jaren heeft plaats gehad; terwijl deze bepaling evenmin toepasselijk is op kweekelingen, die aldaar, hetzij nu of later *voor rekening van het fonds voor den landbouw* mogten onderwezen worden.

Onze minister van binnenlandsche zaken is belast met de uitvoering dezes, waarvan tot informatie en narigt, afschriften zullen worden gezonden aan onzen minister van financiën en aan de algemeene rekenkamer.

's Gravenhage, 5 juli 1841.

(get.) WILLEM.

De minister van binnenlandsche zaken,

(get.) *Schimmelpenninck van der Oije.*

Accordeert met het origineel,

De secretaris-generaal bij het departement van binnenlandsche zaken,

(get.) *C. Vollenhoven.*

Voor eensluidend afschrift,

De secretaris-generaal,

C. Vollenhoven.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 31sten juli 1841.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, brengen hiermede ter kennis van een iegelijk zulks aangaande, dat door den heer staatsraad gouverneur dezer provincie is executoir verklaard het patent-kohier voor de gemeente Arnhem, over het dienstjaar 1841 — 1842, en dat hetzelve aan den heer ontvanger der directe belastingen dezer stad ten fine van invordering is toegezonden.

Vermanende de belanghebbenden hun verschuldigde ter zijner tijd te voldoen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 4den augustus 1841.

Burgerlijke Stand.

Van 29 juli tot en met 4 aug.

TE ARNHEM:

Gehuwd: C. van Eijmeren met C. Klaassen. — T. Berendsen met J. H. Wrede. — H. N. Schouten met E. van Koppenhagen. — M. A. van den Berg met G. W. Vleming. — J. Droget met H. Hogerhorst. — B. G. B. de Vaijnes van Brakel met S. P. C. Rooijaards.

Bevallen: A. C. van Engelenburg, geb. Duijs, D. — M. G. Aldij, geb. van den Driesschen, Z. — H. Pfanstiehl, geb. Meulenbroek, D. — J. C. Boekhorst, geb. Driessen, Z. — E. M. Lavino, geb. Reiss, D. — A. A. Schregaedus, geb. van den Ham, D. — R. Navarro, geb. de Haar, D. — H. Stegers, geb. Warthuijsen, Z. — J. P. S. Evekink Busgers, geb. Bernet, D.

Overleden: J. F. Hanjool, 1 j. 7 m. 2 d. — J. Evers, huisvrouw van F. R. Frequin, 32 j. — G. Werneke, 5 j. — H. Peters, 22 j. — C. Mehagnoul, 1 j. 6 m. — E. Hendriks, echtgenoot van C. Sierks, 39 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: G. Cloosterman met D. Hakkenbroek. — A. J. Roukens met L. A. W. van Benschop.

Bevallen: H. J. Götz, geb. van der Steen, Z. — J. Weijsters, geb. Jansen, Z. — M. Kammerman, geb. Berson, D. — E. Schmidt, geb. van Welij, Z. — C. F. Glaser, geb. Bross, Z. — J. Groos, geb. Schoones, Z.

Overleden: J. Waalbeek, 25 j. — J. F. Mulder, 80 j. — J. P. Becker, 2 m. — G. Alwicher, 80 j. — R. Reijmers, 3 m. — H. Janssen, 4 m. — T. Silon, 29 j. — M. W. Jansen, 53 j. — J. Weijsters, 50 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: H. G. H. Antink met H. W. Kok. — P. Sievers met D. Diekerman. — E. Boland met S. Buurkes. — M. S. Kitsen met J. Wuijster.

Bevallen: H. Bultman, geb. Peters, Z. — W. Hogeweij, geb. Voordes, Z. — C. Smeenk, geb. Laarman, Z. — C. de Prill Morell, geb. Koelofsz, Z. — M. Velders, geb. Willemsen, Z. — C. A. Mispelblom Beijer, geb. Hoijer, Z. — J. A. Meijerink, geb. Schutte, D. — J. Schuilenburg, geb. Jansen, Z.

Overleden: W. H. Christiaans, 77 j. — M. Schut, 9 m. — R. Ringel, 75 j.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: C. M. van Lutterveit, geb. Heij, D. — D. Hijmans, geb. Hijmans, Z. — J. van Ewijk, geb. van Leeuwen, D. — J. Steinbach, geb. Peterse, Z. — C. Arnold, geb. Lieffers, Z.

Overleden: Geene.

Advertentiën.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene DOCHTER, Vrouwe *E. C. A. A. C. B.* VAN *NES*, geboren BARONNESSE VAN *HERTEFELD*.

ARNHEM,
den 6den Augustus,
1841.

Eenige kennisgeving.

Heden overleed de Hoog Wel Geboren Vrouwe *CATHARINA MARIA ANNA DE BRACONIER*, Douairière van den Wel Edel Geboren Heer Mr. *WILLEM JACOB VAN NES*, diep betreurde Moeder van

UTRECHT,
den 2den Augustus,
1841.

Mr. *J. F. W. VAN NES.*

Eenige kennisgeving.

BEKENDMAKING.

De AGENT VAN HET DOMEIN TE *ZUTPHEN* brengt, mits dezen, ter kennisse der belanghebbenden, dat, bij voorduring, dagelijks (Zon- en Feestdagen uitgezonderd) ten zijnen Kantore geaccord wordt ter AFKOOP VAN RENTEN, THIJNSEN, CIJNSEN, ERFPACHTEN en UITGANGEN, in voege bij de ergane Publicatiën vermeld.

De Agent voornoemd,
(Get.) *J. VAN LAMSWEERDE.*

Op Maandag den 30sten Augustus 1841, des avonds ten 6 ure, zal, ten overstaan van den te *Arnhem* residerenden Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, in *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, bij inzet, in het openbaar geveild en 14 dagen later, bij toeslag, verkocht worden:

HET AANZIENLIJK LANDGOED
WARNSBORN,

gelegen onder *Arnhem*, nabij den Amsterdamschen Straatweg, bestaande in: een voor weinige jaren, bijna geheel nieuw gebouwd, ruim, gemakkelijk ingerigt en goed onderhouden HEERENHUIS, waarbij KOETSHUIS, STALLING en MANGELKAMER, TUINMANSWONING, waaraan nog eenige Logeerkamers zijn verbonden; BOUWSCHUUR met annex MELKHUIS en BEESTENSTAL, ZAADBERG en SCHAAPSKOOI; *twee* daartoe behoorende BOUWMANSWONINGEN, genaamd *de Blaasbalg* en *het Hooge Erf*, met de vereischte BOUWSCHUREN, ZAADBERGEN en SCHAAPSKOOIJEN; *vier* DAGHUURDERSWONINGEN; voorts met goede VRUCHTBOOMEN beplante TUINEN en BOOMGAARDEN, waarin TREKKASTEN en ORANJERIE; vruchtbaar BOUW- en WEIDELAND; welig groeijende BOOMEN, HOUTGEWASSEN en SCHAARHOUT; alles aan en bij elkander gelegen, voorzien van LOOPEND WATER, en, door eenen doelmatigen aanleg, vele aangename Wandelingen opleverende: wordende het geheel op den Kadastralen legger aangewezen als groot ruim 227½ Bunder.

2°. Eene BOUWMANSWONING met ruim ACHTERHUIS en daaraan verbonden zeer hecht gebouwde fraaije KOEPELKAMER, waaruit men een allervoortreffelijkst vergezigt heeft op de nabij liggende Stad en Rijnstroom en verder daarachter zich vertoonende Landschappen, met MOESHOF, OPGAANDE BOOMEN, DENNEN- en AKKERMAALS-BOSSCHEN; alles aan en bij elkander gelegen onder *Arnhem* en bekend onder de benaming van *den Heijenoord*, volgens den Kadastralen legger groot ruim 24½ Bunders.

3°. Eene BOUWMANSWONING, genaamd *de Vles*, met daaraan verbonden HEERENKAMER en daarbij staande GEBOUWEN en BERGPLAATSEN, gelegen op de beneden *Pley* onder *Huissen*; — voorts eene aanzienlijke daaraan grenzende hoeveelheid UITERWAARDSCH HOOI- en WEIDELAND, hoofdzakelijk onder *Huissen*, doch ook ten deele onder *Arnhem* gelegen, bij de betrekkelijke Kadastrale leggers aangewezen wordende als te zamen bevattende ruim 86 Bunders, welke in Perceelen en in eene Massa zullen worden geveild.

Alles te aanvaarden met den 27sten December 1841, en dagelijks te bezigtigen (uitgenomen des zondags), het Heerenhuis na belet gevraagd en toegang bekomen te hebben.

Ter bekoming van aanwijzing adressere men zich bij den Opziger *JAN SIEP*, wonende onder *Warnsborn*, terwijl de voorwaarden der veiling, gedurende acht dagen voor den inzet, ten Kantore van den Notaris *VAN ECK* ter lezing zullen liggen, alwaar mede visie der bewijzen van eigendom zal te verkrijgen zijn.

*** Door de *ERVEN DOORMAN*, te *'s Gravenhage*, is uitgegeven en bij de voornaamste Boekhandelaren verkrijgbaar gesteld:

De *Tweede* Aflevering van den *tweeden*, *verbeterden en aanmerkelijk vermeerderden druk van het* THEORETISCH EN PRACTISCH BOUWKUNDIG HANDBOEK, ten dienste van *Ingenieurs*, *Architecten*, *Opzigters*, *Timmerlieden*, *Metselaars*, en verdere *Bouwkundigen*, door *W. C. BRADE*, Oud-Kapitein-Ingenieur; met 38 koperen Platen.

De vier deelen van dit met grooten bijval ontvangen
BOUWKUNDIG HANDBOEK,
zullen worden uitgegeven in TIEN Afleveringen, welke zich om de 4 à 6 weken opvolgen; de prijs van elke Aflevering is *f* 2.50.

BERIGT.

Met voorkennis en onder approbatie van Z. E. den Heer Gouverneur van *Gelderland*, is, in der tijd, bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, gedrukt en in alle Geldersche Boekwinkels verkrijgbaar gesteld:

VERZAMELING VAN REGLEMENTEN
VOOR DE PROVINCIE GELDERLAND.

INHOUDENDE:

1°. *Reglement op de zamenstelling der Staten van de Provincie;*
2°. *Reglement op de Stedelijke Besturen;*
3°. *Reglement op het Bestuur ten Platten Lande;*
4°. *Instructie voor de Gemeente-Ontvangers ten Platten Lande;*
5°. *Reglement op het Beheer en Onderhoud der Buurtwegen;*
6°. *Een Alphabetisch Register op elk der bovengemelde Reglementen.*

Voorts heeft bij denzelfden Uitgever de pers verlaten, en is mede bij alle Geldersche Boekverkoopers te bekomen, als een vervolg, of tweede stukje van het bovenstaande, het:

REGLEMENT
OP HET BEHEER DER
Rivier-Polders
IN DE PROVINCIE GELDERLAND;
WAARACHTER INSGELIJKS GEVOEGD IS EEN
Alphabetisch Register
OP HETZELVE.

Een en ander van de hoogste nuttigheid voor de Heeren Leden van de Provinciale Staten, Burgemeesters, Wethouders, Assessoren, Gemeente-raden, Ontvangers, Belanghebbenden en Ambtenaren bij de onderscheidene Polderbesturen. — Prijs van het eerste stukje in karton *f* 2.20.
Idem » » tweede » » » » 1.50.

De Tandmeester,
LEHMAN JOSEPH SON,

logeert bij den Heer *ROBERT* te *Arnhem*, tot den 20sten Augustus.

Marktprijzen.

Arnhem, 6 augustus 1841.

Oude Weit van *f* 0,00 tot *f* 00,00; *Nieuwe Weit* van *f* 10,00 tot *f* 12,00; *Rogge* van *f* 7,20 tot *f* 7,50; *Boekweit* *f* 6,80 tot *f* 7,20; *Garst* van *f* 0,00 tot 0,00; *Vriessche Haver* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Voerhaver* van *f* 3,00 tot *f* 3,30; *Witte Boonen* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Paardeboonen* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Graauwe Erwten* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Groene Erwten* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Geele Erwten* van *f* 0,00 tot *f* 00,00; *Koolzaad* van *f* 14,00 tot *f* 15,50; *Aveelzaad* van *f* 0,00 tot *f* 00,00; *Klaverzaad* van *f* 0,00 tot *f* 00,0; *Aardappelen* van *f* 1,30 tot *f* 1,50; *Boter* van *f* 0,6[illegible] tot *f* 0,70 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Aug. 2 El 4 Palm 1 Duim; gew. 6 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 6 AUGUSTUS.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koersen 4½
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	$51\frac{15}{16}$	$52\frac{1}{16}$	$51\frac{15}{16}$ à [illegible]
Dito Dito . . » 5 »	$100\frac{15}{16}$	101	101[illegible]
Uitgestelde Schuld . . » »	$\frac{7}{8}$		
Kansbiljetten . . . . . *f*	$25\frac{1}{16}$	$25\frac{1}{4}$	$25\frac{3}{8}$ à [illegible]
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	$91\frac{5}{8}$	$91\frac{11}{16}$	91[illegible]
Dito Dito . . » 3½ »	75		
Handelmaatschappij . » 4½ »	$155\frac{1}{2}$		
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{3}{8}$	$97\frac{1}{2}$	97[illegible]
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$18\frac{7}{8}$	19	18[illegible]
Dito onbep. stukk. . » 5 »	$15\frac{13}{16}$	$15\frac{7}{8}$	
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »	5		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	$105\frac{5}{8}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{1}{4}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	98		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$86\frac{11}{16}$	$86\frac{7}{8}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$68\frac{13}{16}$		
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. a fl 300 » *f*			
Dito a fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . » »	331		
Metalliek . . . . » 5 »	105		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » 2½ »			
BRAZILIË. Dito dito » 5 »	$72\frac{5}{8}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukk[er]